

প্ৰভু যীচুৰ অতি শীঘ্ৰে এই ধৰালৈ পুনৰাগমন ঘটিব। এই ভৱিষ্যৎবাণী কৰিছিল স্বয়ং প্ৰভু যীচুৱে, যেতিয়া ২০০০ বছৰ পূৰ্বে তেওঁ এই ধৰাত প্ৰবৰ্ত্তন কৰিছিল (মোহন ১৪:১-৩)। প্ৰভুৰ এই পুনৰাগমনৰ কথা নিশ্চিতভাৱে আমি কেনেকৈ জানিব পাৰো? প্ৰভু জনাৰ পুনৰাগমনৰ প্ৰাক মুহূৰ্ত্তত এই জগতত কেনেধৰাৰ কি কি ঘটনা সংঘটিত হ'ব সেই বিষয়ে আপোনাসৰে গু! জনাই কৰি থৈ যোৱা ভৱিষ্যৎবাণী সমূহ সযত্নে অধ্যয়ন কৰক। শাস্ত্ৰত থকা এই বাণী সমূহৰ লগত বৰ্ত্তমান সময়ত পৃথিৱীৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত ঘটি থকা ঘটনা সমূহৰ এতি তুলনামূলক অধ্যয়ন কৰি চালে এই কথা স্পষ্টৰূপত প্ৰমাণিত হ'ব যে সত্যে সত্যে আমাৰ জীৱন কালতেই প্ৰভু যীচুৰ এই ধৰালৈ আগমন ঘটিব।

1 ধৰ্ম্মধামৰ বিনাশ

পাছে যীচু ধৰ্ম্মধামৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, তেওঁৰ শিষ্যবিলাকে তেওঁক ধৰ্ম্মধামৰ গাঁথনিবোৰ দেখুৱাবলৈ ওচৰলৈ আহিল। পাছে তেওঁ ধৰ্ম্মধামৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, তেওঁৰ শিষ্যবিলাকৰ এজনে তেওঁক কলে, হে গুৰু চাওক, কেনে সুন্দৰ শিল আ! ফে কেনে বিশাল সুসজ্জিত গাঁথনি! তাতে যীচুৱে তেওঁক কলে, তুমি এই বৰ বৰ গাঁথনি দেখিছানে? যি কালত, শিলৰ ওপৰত শিল থকাকৈ ইয়াত এৰা নহৈ, সকলোকে পেলোৱা হ'ব, এনে কাল আহিব (মথি ২৪:১-২; মাৰ্ক ১৩:১-২; লূক ২১:৫-৬)। এইটো লিখিত ৰপত পৰিপূৰ্ণ হৈছিল ৭০ এ.ডি.ত।

2 আগমনৰ সংকেত

পাছে তেওঁ জৈতুন পৰ্ব্বতৰ ওপৰত বহাত, শিষ্যবিলাকে গুপতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, এইবোৰ কেতিয়া হ'ব আ! ফে আপোনাৰ আগমনৰ আ! ফে এই জগতৰ শেষ হোৱাৰ চিন কি? তাক আমাককওক (মথি ২৪:৩; মাৰ্ক ১৩:৩-৪; লূক ২১:৭)।

3 প্ৰতাৰকৰ উদ্ভৱ

তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, কোনেও যেন তোমালোকক নুভুলায়, তালৈ সারধান হোৱা। কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, মই খীষ্ট বুলি অনেকক ভুলাব (মথি ২৪:৪-৫; মাৰ্ক ১৩:৫-৬; লূক ২১:৮)।

4 ৰণ তথা সাম্ভাৱ্য যুদ্ধৰ বতৰা

আ! ফে যেতিয়া তোমালোকে ৰণ আ! ফে ছৰামুবাৰ বাৰ্ত্তা শুনা, তেতিয়া ভয়াতুৰ নহবা। কিয়নো এই সকলো আগেয়ে ঘটিব লাগে। কিন্তু তেিয়াই শেষ ন হয় (মথি ২৪:৬; মাৰ্ক ১৩:৭; লূক ২১:৯)।

5 ভিন্নধৰ্মীয় যুদ্ধ | ভূমিকম্প | আকাল | মহামাৰী

তেতিয়া তেওঁ তেওঁবিলাকক কলে, জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, ৰাজ্যৰ বি! ফে ৰাজ্য উঠিব আ! ফে বৰ ভূমিকম্প, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আ! ফে মহামাৰী হ'ব তথা আকাশৰ পৰা ভয়ঙ্কৰ লক্ষণ আ! ফে মহৎ চিন ওলাব (মথি ২৪:৭; মাৰ্ক ১৩:৮; লূক ২১:১০-১১)।

6 এই সকলো যাতনাৰ আৰম্ভণহে মাথোন (মথি ২৪:৮; মাৰ্ক ১৩:৮)।

7 খীষ্টধৰ্মীয়ৰ ওপৰত উৎপীড়ন

কিন্তু তোমালোক নিজলৈ সারধান হোৱা, কিন্তু এই সকলো ঘটনাৰ পূৰ্বেই, মানুহে তোমালোকৰ ওপৰত হাত দি, তোমালোকক তাড়না কৰিব, পঞ্চায়ত আ! ফে বন্দীশালত শোধাই দিব আৰু মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক ৰজা আৰু দেশাধিপতিৰ আগলৈ নিয়া হ'ব। সাক্ষাৰ অৰ্থে এই সকলো কথা তোমালোকলৈ ঘটিব (মথি ২৪:৯; মাৰ্ক ১৩:৯; লূক ২১:১২-১৩)।

8 যেতিয়া তেওঁবিলাকে তোমালোকক নি শোধাই দিব, তেতিয়া কি কব লাগে আগেয়ে তালৈ চিন্তা নকৰিবা, কিন্তু সেই সময়ত তোমালোক যি দিয়া হ'ব তাকেই কবা। কিয়নো তোমালোক সেই কথা কওঁতা নোহোৱা, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মা হে! কিয়নো তোমালোকৰ বিৰুদ্ধীবিলাকৰ কোনেও প্ৰতিৰোধ বা প্ৰত্যুত্তৰ কৰিব নোৱাৰা মুখ আ! ফে জ্ঞান মই তোমালোকক দিম (মাৰ্ক ১৩:১১; লূক ২১:১৪-১৫)।

9 পৰিয়ালত বিশ্বাস-ঘাতকতা

তেতিয়া ককায়েকে ভায়েকক, বাপেকে পুতেকক মৰণলৈ শোধাই দিব আৰু সন্তানবিলাকে মাক-বাপেকৰ অহিতে উঠিব, তেওঁলোকক বধ কৰাব আ! ফে মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোক সকলোৱে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হ'বা, কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ এডালি চুলিও নষ্ট নহ'ব। তোমালোকে নিজ ধৈৰ্য্যেৰে নিজ নিজ প্ৰাণ লাভ কৰিবা (মথি ২৪:৯-১০; মাৰ্ক ১৩:১২-১৩; লূক ২১:১৬-১৯)।

10 'ভালপোৱা' নিস্তেজ হৈ পৰিব

অধৰ্ম অধিক হোৱাত অনেকৰ প্ৰেম টেঁচা হৈ যাব। কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিত্ৰাণ পাব (মথি ২৪:১২-১৩)।

11 সকলো জাতিলৈ সাক্ষ্য হ'বলৈ, ৰাজ্যৰ এই শুভবাৰ্ত্তা গোটেই জগতত ঘোষণা কৰা হ'ব, তেতিয়াহে শেষ হ'ব (মথি ২৪:১৪; মাৰ্ক ১৩:১০)।

12 অত্যন্ত ঘৃণা তথা বিৰক্তিবোধেৰে যিৰূচালেম উচ্ছেদ

যেতিয়া যিৰূচালেমক সৈন্য বিলাকেৰে বেৰি ধৰা দেখিবা, তেতিয়া তাৰ ধ্বংস ওচৰ চাহিলুহি বুলি জানিবা (লূক ২১:২০)। এই হেতুকে যি ধ্বংসকাৰী ঘিণলগীয়া বস্ত্ৰৰ কথা দানিয়েল ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, তাক যেতিয়া পবিত্ৰ ঠাইত থকা দেখিবা, — যি জনে পঢ়ে তেওঁ বুজক। তেতিয়া যিহুদিয়াত থকা মানুহ বিলাক পৰ্ব্বতলৈ পলাই যাওক। যৰৰ ওপৰত থকাজনে তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা বস্ত্ৰবোৰ উলিয়াই নিবলৈ নানা মক, আ! ফে পথাৰত থকা জনে তেওঁৰ কাপোৰখন ল'বলৈ উলটি নাযাওক (মথি ২৪:১৪-১৫; মাৰ্ক ১৩:১৪-১৬; লূক ১৭:৩১; ২১:২১)। কিন্তু সেই কালত গৰ্ভৱতী আ! ফে পিয়াহ দিয়া তিৰোতাবিলাকৰ সন্তান হ'ব আৰু তোমালোকৰ পেলোৱা যেন জাৰকালি বা বিশ্ৰাম - বাৰে নহয়, তাৰ নিমিত্তে প্ৰাৰ্থনা কৰা (মথি ২৪:১৯-২০; মাৰ্ক ১৩:১৭-১৮; লূক ২১:২৩)। তেওঁ বিলাক তৰোৱালৰ ধাৰত পৰিব আ! ফে পৰাজাতি মানুহৰ কাল সম্পূৰ্ণ নহয়মানলৈকে যিৰূচালেমক পৰজাতি মানুহৰ ভৰিৰে গচকা হ'ব (লূক ২১:২৪)।

13 যাকোবৰ সঙ্কট কাল (যিৰিমিয়া ৩০:৬-৭)

কিয়নো সেই কেইটা দিন যেনে ক্লেশযুক্ত হ'ব, ইশ্বৰে অজ্ঞা সৃষ্টিৰ আদিৰে পৰা এতিয়ালৈকে তেনে ক্লেশ কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহ'বও। আ! ফে প্ৰভুৱে সেই কেইটা দিনৰ সংখ্যা কম নকৰা হলে কোনো প্ৰণাৰে ৰক্ষা নহলেহেঁতেন, কিন্তু তেওঁ যিবিলাকক মনোনীত কৰিলে, সেই মনোনীত মানুহৰ নিমিত্তে তেওঁ সেই দিনৰ সংখ্যা কম কৰিলে (মথি ২৪:২১-২২; মাৰ্ক ১৩:১৯-২০; লূক ২১:২৩)। কিয়নো সকলো লিখা বচন সিদ্ধ হ'বলৈ সেয়েই প্ৰতিফল দিবৰ সময় হ'ব (লূক ২১:২২)।

14 ভূৱা খীষ্ট আৰু ধৰ্মপ্ৰবক্তক

তেতিয়া যদি কোনোৱে তোমালোকক কয়, চোৱা, খীষ্ট ইয়াত আছে, বা চোৱা, সৌ তাত আছে, তথাপি বিশ্বাস নকৰিবা। কিয়নো ভাঁৰি - কোৱা খীষ্ট আ! ফে ভাঁৰি - কোৱা ভাববাদীবিলাক ওলাই সাধ্য হোৱা হলে, মনোনীত মানুহবিলাকক ভুলাবলৈ চিন আ! ফে অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাব। কিন্তু তোমালোক সাবধান হোৱা, চোৱা মই সকলোকে আগেয়ে তোমালোকক কলৌ (মথি ২৪:২৩-২৪; মাৰ্ক ১৩:২১-২৩)। এই হেতুকে মানুহে যদি তোমালোকক কয়, চোৱা তেওঁ অৰণ্যত আছে, তেস্তে ওলাই নাযাবা, নাইবা চোৱা তেওঁ ভিতৰ-কোঁঠালিত আছে বুলিলেও বিশ্বাস নকৰিবা। কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ পূব ফালৰ পৰা ওলাই পশ্চিম ফাললৈকে পোহৰ কৰে, সেইদৰে মানুহৰ পুষৰো আগমন হ'ব (মথি ২৪:২৬-২৭; লূক ১৭:২৩-২৪)।

15 স্বৰ্গীয় সংকেত

কিন্তু সেই কালৰ ক্লেশৰ পাছতেই সূৰ্য্য অন্ধকাৰময় হ'ব, চন্দ্ৰয়ো পোহৰ নিদিব, আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ খহি পৰিব আ! ফে আকাশৰ পৰাক্ৰমবোৰো লৰোৱা হ'ব (মথি ২৪:২৯; মাৰ্ক ১৩:২৪-২৫; লূক ২১:২৫)। তেতিয়া সূৰ্য্য, চন্দ্ৰ আ! ফে তৰাবোৰত নানা চিন ওলাব, আ! ফে পৃথিৱীতো সাগৰ আ! ফে চৌৰ তৰ্জ্জন-

গৰ্জ্জনৰ কাৰণে ব্যাকুল হোৱা জাতিবিলাকৰ ক্লেশ হব তথা পৃথিৱীতো যি যি ঘটিব তাৰ চিন্তাত আত্মভয়ত মানুহ বিলাক বিমুছিত হব, কিয়নো আকাশৰ শক্তিবোৰ লৰোৱা হব (লুক ২১:২৫-২৬)।

16 তেতিয়া আকাশত মানুহৰ পুত্ৰৰ চিন প্ৰকাশিত হব আত্মতেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো ফেছে হিয়া ভুকুৱাব আত্মআকাশৰ মেঘৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰম আৰু মহাপ্ৰতাপেৰে অহা দেখিব। তেতিয়া তুবীৰ মহাশব্দেৰে তেওঁ নিজৰ দূতবিলাকক পঠাব, তাতে তেওঁলোকে আকাশৰ এক সীমাৰ পৰা আন সীমালৈকে চাৰিওফালৰ পৰা তেওঁৰ মনোনীত লোকবিলাকক আনি গোটাৰ (মথি ২৪:৩০-৩১; মাৰ্ক ১৩:২৬-২৭; লুক ২১:২৭)।

17 কিন্তু এইবোৰ কথা ঘটিবৰ আৰম্ভণ হলে, মূৰ দাঙি ওপৰলৈ চোৱা, কিয়নো তোমালোকৰ মুক্তি ওচৰ চাপিছেহি (লুক ২১:২৪)।

18 পাছে তেওঁ তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি কলে ডিমৰ আছে সকলো গছ চোৱা। সেইবোৰে কুঁছিপাত মেলা দেখিলে জহ কাল তেতিয়াই ওৰে হৈছে বুলি তোমালোকে নিজে জানা। সেইদৰে যেতিয়া তোমালোকে এইবোৰ ঘট দেখিবা তেতিয়া ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওৰে চাপিল বুলি জানিবা (মথি ২৪:৩২-৩৩; মাৰ্ক ১৩:২৮-২৯; লুক ২১:২৯-৩১)। কিন্তু অকল পিতৃৰ বাহিৰে স্বৰ্গৰ দূত বিলাক বা পুত্ৰ বা কোনেও সেই দিন আৰু সময় নাজানে (মথি ২৪:৩৬; মাৰ্ক ১৩:৩২)।

19 কিন্তু নোহৰ দিন যেনে, মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমনো তেনে দিনলৈকে যেনেকৈ মানুহবিলাকে ভোজনপান কৰি, বিয়া কৰি, বিয়া দি আছিল আত্মজলপ্লাবন আহি সকলোকে উটুৱাই নিনিয়ালৈকে জ্ঞান নাপালে। সেইদৰে মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমন হব (মথি ২৪:৩৭-৩৯; লুক ১৭:২৬-২৭)।

20 সেইদৰে লোটৰ দিনতো যি দৰে ঘটিছিল — লোকে ভোজন-পান কৰিছিল, কিনা বেচা কৰিছিল, বুইছিল, আত্মঘৰ সাজি আছিল, কিন্তু যি দিনা চহোনৰ পৰা লোট ওলাই গল, সেই দিনাই আকাশৰ পৰা জুই আৰু গন্ধক বৰষি সকলোকে বিনষ্ট কৰিলে। সেই একেদৰে মানুহৰ পুত্ৰ

প্ৰকাশিত হোৱা দিনতো হব (লুক ১৭:২৮-৩০)।

21 লোটৰ তিৰোতাক সোঁৱৰা। যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰাখিবলৈ বিচাৰে তেওঁতাক হেৰুৱাব কিন্তু যি কোনোৱে প্ৰাণ হেৰুৱায় তেওঁতাক বচাব (লুক ১৭:৩২-৩৩)।

22 মই তোমালোকক কওঁ, সেই ৰাতি দুজন মানুহ একে শয্যাত থাকোঁতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হব, আনজনক ত্যাগ কৰা হব। দুজনী তিৰোতাই একেলগে জাঁতেৰে ডলি থাকোঁতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা হব, আনজনীক ত্যাগ কৰা হব, জুন মানুহ পথাৰত থাকোঁতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হব এজনক ত্যাগ কৰা হব (মথি ২৪:৪০-৪১; লুক ১৭:৩৪-৩৬)। তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক সুধিলে, কত প্ৰভু? তাতে তেওঁ তেওঁলোকক কলে, যত মৰাশ থাকে, তাতে শঙুলো গোটি খোঁৱা হব (মথি ১৪:১৮; লুক ১৭:৩৭)।

23 সাবধান হোৱা আৰু পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকা যেনেকৈ দেশান্তৰলৈ যোৱা মানুহে নিজৰ দাসবোৰক ক্ষমতা আত্মপ্ৰতিজনক তেওঁৰ কাম দি ঘৰ এৰিবোৱা সময়ত দুৱৰীক পৰ দি থাকিবলৈ আজ্ঞা দিলে, তেনেকুৱা হৈছে। এই হেতুকে তোমালোকে পৰ দি থাকা কিয়নো ঘৰৰ গৰাকী গধূলি বা মাজনিশা বা কুকুৰাই ডাক দিয়া পৰত বা ৰাতিপুৱা কেতিয়া আহিব তোমালোকে নাজানা। কি জানি অকস্মাতে আহি তোমালোকক টোপনিতো দেখা পায় (মাৰ্ক ১৩:৩৪-৩৬)।

24 কোন পৰত চোৰ আহিব তাক গৃহস্থে জনা হলে পৰদি থাকি নিজৰ ঘৰত সিদ্ধি দিব নিদিলে হেঁতেন, ইয়াক তোমালোকে জানা। এতেকে তোমালোকো যুগুত হৈ থাকা, কিয়নো যি সময়ত তোমালোকে নাভাবা সেই সময়তে মানুহৰ পুত্ৰ আহি (মথি ২৪:৪৩-৪৪)।

25 কিন্তু জীৱিকাৰ চিন্তা, মওতা আত্মঅপৰিমিত ভোজনৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ হৃদয় যেন ভাৰগ্ৰস্ত নহয় আত্মফান্দৰ নিচিনা সেই দিন তোমালোকলৈ যেন অকস্মাতে নাহে এই কাৰণে তোমালোকে নিজলৈ সাৱধান থাকিবা। সাবধান হোৱা আত্মপৰদি প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকা, কিয়নো সেই কাল কেতিয়া আহিব তাক তোমালোকে নাজানা। কিয়নো

সেই দিন গোটেই পৃথিৱীত বসতি কৰা সকলোবিলাকৰ ওপৰলৈ আহিব (মাৰ্ক ১৩:৩৩; লুক ২১:৩৪-৩৫)।

26 কিন্তু এই সকলো ঘটব লগা ঘটনাৰ পৰা তোমালোকে সাৰিবলৈ আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ আগত থিয় হবলৈ যেন সমৰ্থ হোৱা এই নিমিত্তে সকলো সময়তে পৰদি প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিবা (লুক ২১:৩৬)।

27 মই তোমালোকক স্বপ্নকৈ কওঁ এই সকলো নঘটেমানে, এই কালৰ মানুহবিলাক লুপ্ত নহব। স্বৰ্গ আৰু মৰ্ত্তী লুপ্ত হব, কিন্তু মোৰ বাক্য লুপ্ত নহব (মথি ২৪:৩৪-৩৫; মাৰ্ক ১৩:৩০-৩১; লুক ২১:৩২-৩৩)।

**মহান শক্তি আৰু শৌৰ্য্যেৰে সমৃদ্ধ হৈ
মহান ৰজা - প্ৰভু যীশু তেওঁৰ
গৌৰবময় সিংহাসনত অধিষ্ঠিত হৈ
তেওঁৰ শিষ্য আৰ সন্ত সকলেৰে
সৈতে অতি শিঘ্ৰে পুনৰাগমন কৰিব।**

**ঈশ্বৰক ভয় কৰি, তেওঁৰ গৌৰৱ
স্বীকাৰ কৰাইক, কিয়নো তেওঁৰ
সোধ-বিচাৰৰ সময় আহিল, আৰু
স্বৰ্গ, পৃথিৱী, সাগৰ, জলৰ ডুমুকবোৰ,
এই ৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাক প্ৰণিপাত কৰাইক**

(প্ৰকাশিত বাক্য ১৪:৭)

পলম আৰু নহব!

স্বৰ্গৰ ৰাজ্য ওৰে চাপি আহিছে। অনুতাপ
কৰা আৰু এই শুভবাতৰাত বিশ্বাস ৰাখা।

আপুনি আপোনাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক
সাক্ষ্যাৎ কৰাৰ বাবে প্ৰস্তুত হওঁক!

**প্ৰভুৰ
ৰাজ্যৰ
শুভবাতৰা**